

siden — vel at mærke paa et Tidspunkt, da ganske vist Versaillestraktaten endnu ikke var *traadt i Kraft*, men da den fra den tyske Rigsdags og den tyske Rigspræsidents Side var blevet *ratificeret*, og man altsaa fra de øverste tyske Rigsmyndigheders Side havde tilkendegivet sin Tilslutning til, at der i den nordlige Del af Slesvig skulde finde en Folkeafstemning Sted under betryggende frie Vilkaar for Befolkningen — gik om Bord paa det franske Krigsskib „La Marseillaise“ for at hilse paa sin Ungdomsven Professor Verrier og holdt en Tale til ham — jeg synes ikke, at dette Forhold ret vel 7 Aar efter, allermindst naar man lever i Thoiry-Politikens Tid, kan opretholdes som Basis for at nægte Advokat Ravn Ret til at udøve den Virksomhed, som han tidligere har udøvet, og hvis det ærede Medlem Hr. Schmidt kunde gøre et Stykke Arbejde her, tror jeg, at han virkelig fra dansk Side vilde finde Paa-skønnelse og Anerkendelse.

I øvrigt maa jeg sige, at der Syd for Grænsen utvivlsomt i det sidste Aar er sket en Række Fremskridt. Jeg finder det saaledes glædeligt, at den preussiske Regering, eller maaske burde man vel rettere sige den preussiske Regering, *foranlediget* af den tyske Rigsrepublikks udenrigske Ledelse, har udstedt en Mindretalsforordning, der paa de væsentligste Punkter er overensstemmende med den Ordning, vi allerede i 5 Aar har haft her oppe, og jeg haaber, at den lokale Modstand, der endnu kan findes imod, at denne Forordning gennemføres fuldt ud loyalt, i den Aand, hvori den er givet, gennemføres paa samme Maade, som tilsvarende Bestemmelser er gennemført hos os Nord for Grænsen, jeg haaber, at denne Modstand maa kunne overvindes.

Af andre Ting Syd for Grænsen, som det forekommer mig man maa hilse med særlig Glæde, skal jeg nævne to Begivenheder i den allersidste Tid. Jeg tænker her paa, at det nu for anden Gang har været muligt i Flensborg By at opføre danske Teaterforestillinger paa Byens Teater, og jeg tænker sidst men ikke mindst paa en Sag, som har været omfattet med den største Interesse ogsaa her oppe i det gamle Land, nemlig Lejemaalet af den gamle danske Helligaandskirke til den danske Menighed i Flensborg. Jeg vil gerne fremhæve disse Punkter, fordi jeg synes, at man under Angrebene paa det ærede Medlem Hr. Schmidt, Angreb, som til visse er fuldt ud beføjede, fra enkelte Sider ikke har haft Opmærksomheden tilstrækkeligt henvendt paa disse Forhold og givet dem den uforbeholdne Aner-

kendelse, som de efter min Mening fortjener fra dansk Hold.

Naar jeg taler om den danske Kirke i Flensborg, vil jeg ikke undlade her at nævne en Ting, som i og for sig kan være en ringe Ting, men som dog er saare karakteristisk, idet en tysk Historiker i Flensborg, Dr. Graef, med Understøttelse fra det saakaldte baltiske historiske Forskningsinstitut, der ledes, saa vidt jeg ved, af Professor Scheel i Kiel, har udarbejdet en meget smuk Bog om den danske Helligaands Kirke i Flensborg, en Bog, der skildrer denne Kirkes Betydning gennem Tiderne. Denne Skildring slutter med følgende Udtalelse, som jeg gerne med Formandens Tilladelse vil gengive: „Gid den danske Menighed maa leve sit Liv til Velsignelse for sit Folk, i fredelig Forstaaelse med den tyske Befolkning, saa den gamle historiske Helligaandskirke paa ny maa blive et Hjemsted for indre Opbyggelse og for kristeligt Sindelag.“ Det forekommer mig at være den rette Aand, i hvilken der bør arbejdes baade af Danske og Tyske, og jeg synes, at alle, der tilstræber en Udligning af de spændte Forhold i Grænseegnene, skylder Tak til baade de Danske og Tyske dernede, der har stillet sig saa forstaaende til denne Sag. Det har ogsaa glædet mig at se den Tilslutning, Opfordringen til at give Bidrag til denne Kirkes Istandsættelse har mødt fra alle Sider her hjemme; det har glædet mig at se Navne som den højtærede Kirkeministers eller som den tidligere Kirkeminister, det ærede Medlem Hr. Povlsens og som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Navn under dette Opraab.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt talte om Uddannelsen af de tyske Lærere ved de offentlige tysksprogede Skoler; han vilde nok anerkende, at det var et Fremskridt, der var sket, at man nu muliggjorde Lærerne ved de tysksprogede Skoler at faa en supplerende Uddannelse ved tyske Universiteter, men han var dog ikke tilfreds han vilde have, at de skulde have en rent tysk Uddannelse, at rent tyske Eksaminere skulde være tilstrækkeligt Grundlag for Adgangen til at beklæde saadanne Embeder ved den offentlige tysksprogede Skole. Dette Princip vil jo være fuldkommen i Strid med al gældende Lovgivning her hjemme, men slig gaar det somme Tider, at mere vil have mere, og at jo mere imødekommende man stiller sig, desto større bliver Kravene; Appetitten kommer, som bekendt, medens man tager for sig af Retterne. Men det er dobbelt mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Schmidt vil fremføre disse Krav, eftersom han